Krishna, Guruvayoorappa!

നവനീതം

ഇടവം 1184 / MAY 2009

Om Namo Narayanaya:

Submitted at the lotus feet of Sri Guruvayoorappan by the devotees.

Hare Rama Hare Krishna!

Editorial.

Om Namo Narayanaya:

Dear GuruDevs,

Recently during a talk, I realized the need for our members to know each other better, in a more personal level to enrich our Guruvayoor group as a family. Many times need role models in life to do better in spiritual path as a Karma yogi and Bhakth. What is a better way for that than knowing our deeply devoted senior members to start with?

So we are starting a new feature in Navaneetham – **Member of the month** – a personal introduction from every distinguished members of this group.

Dr. Saroja Ramanujam Amma is one of our long term members and someone who has contributed so much to the group through her scholarly articles, teaching and answers to many of our questions. She is our member of the month and you all will be happy to know more about Saroja Amma – it is our pleasure to read more about our very active teacher and Karma yogi.

Please see the feature towards the end of this month's issue. We will start such introductions from our elderly scholars in future issues and please write to us about any particular member's introduction you would like to see in the upcoming issues.

Also I urge all of you to start writing a one page introduction about yourself to be published in the coming months.

Samashta Loka sukhno Bhavanthu!! May everyone in the whole universe be happy!

Om Namo Narayanaya: Om Namo Narayanaya: Om Namo Narayanaya:

- Sunil Menon

The Way

Bijesh Kumar KV

The Life, it wakes from me..
Let us live for the soul.
The soul that listens you...
But you should listen the way

The Way, I will wake it for you
But you should walk through it

It is me who loves you
But you should love me...

Who would wake me up
for the sake of heaven
I will rise to see that
The love which I loved was
From the way which you showed me

But who listens me when I pray
I will love to hear that from you..
Oh..God...Please wakes me up..
Let us play for the soul...
Let us play for the soul..

Let us meet you for the sake
This brought me to the wake...
Oh.. God.. Please wakes me up..
I am in search of you..
Still in search of you..

വന്ദേ വന്ദേ ചിന്മയഗുരുവരൻ

എ. പി. സുകുമാർ, കാനഡ

ചിന്മയം വ്യാപി യത് സർവ്വം
യത് കിഞ്ചിത് സ ചരാചരം
തത് പദം ദർശിതം യേന
തസ്മൈ ശ്രീ ഗുരവേ നമ:

വന്ദേ വന്ദേ ചിന്മയഗുരുവരൻ
അരുളിയ ചിന്തകളതിമധുരം
വേദാന്താതി വിവേകമുദിക്കാൻ
ഗുരുവരനേകീ തിരുമധുരം
വന്ദേ വന്ദേ

നാവിലെഴുന്ന ഹരി:ശ്രീക്കൊപ്പം
മനസ്സിലൊരിത്തിരി തിരിതെളിയാൻ
സച്ചിന്മയഗുരു വേദാന്തത്തിൻ
കാതൽ കുറുക്കി നിവേദിച്ചു
വന്ദേ വന്ദേ

പാരിതിൽ അത്മാനാത്മ വിവേകം
ചൊരിഞ്ഞുതരുമൊരു തരുവായീ
ലോകം മുഴുവൻ ഗീതപകർന്നൊരു
ഗീതകമായി ഗുരുദേവൻ
വന്ദേ വന്ദേ

വിവേകം ആനന്ദം എന്നിവ തുല്യം
ചേരും മറ്റൊരു വിവേകാനന്ദൻ
വേദാന്തത്തിൻ കീർത്തിപരത്താൻ
പാരിൻ ചൂഡാമണിയായി
വന്ദേ വന്ദേ

Shri Chinmayananda Swamiji's birthday is on May 8th.

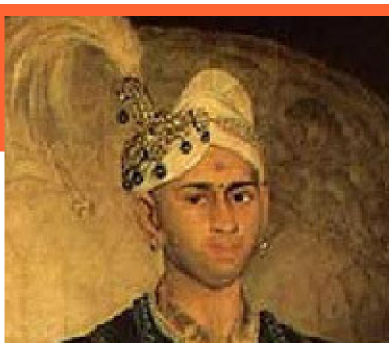

സ്വാതി ജയന്തി (താരാട്ട്)

രാജു വിളാവത്ത്

നവനീതം (മേടം 1183) വായനക്കാരിൽ ചിലരെങ്കിലും ഞാനെഴുതിയ സ്വാതിതിരുന്നാളിനെക്കുറിച്ചുള്ള ലേഖനം വായിച്ചു കാണുമെന്നു കരുതുന്നു. കലാകേരളത്തിന് അദ്ദേഹം നൽകിയിട്ടുള്ള സംഭാവന വിലമതിക്കാനാവാത്തതാണ്. മേടമാസത്തിലെ ചോതി നക്ഷത്രമാണ് സ്വാതിയുടെ ജന്മദിനം. തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള ശ്രീ സ്വാതിതിരുനാൾ സംഗീത സഭ എല്ലാവർഷവും സ്വാതി ജയന്തി വിപുലമായ തോതിൽ കൊണ്ടാടാറുണ്ട്. ഈ (നൂറ്റിത്തൊണ്ണൂറ്റിയാറാമത്) ജന്മദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഞാൻ എഴുതിയ ഒരു താരാട്ടുമട്ടിലുള്ള കവിത വായനക്കാർക്കു സമർപ്പിക്കുന്നു. (രാജു, ഡോംബിവലി.)

ആ ചന്ദ്രതാരമുദിച്ചു-സ്വാതി-
നക്ഷത്രംതന്നിലിതംബെ!

ഓമനതിങ്കൾകിടാവിൻ -പരി-
ലാളനമേറ്റുവളർന്നു.

ഒട്ടേറെഭാഷപഠിച്ചു-പല-
വിദ്യകളുമിവന,ബെ.

രാജ്യത്തെപാലിച്ചുപോന്നു-പതി-
നാറാംവയസ്സുമുതൽക്കെ.

വഞ്ചിതൻചുക്കാൻനയിച്ചു-നീണ്ട-
പതിനെട്ടുവർഷമീമന്നൻ.

നാടാടെക്ഷേമംവിതച്ചു-കീർത്തീ-
നേടിയീഭൂപതിപാരിൽ.

അജ്ഞരെതട്ടിയുണർത്താൻ-വേന്ദ്രൻ-
വിജ്ഞാനദീപം തെളിച്ചു.

കൂടതന്ത്രങ്ങൾക്കെതിരെ-ചില-
പദ്ധതിയാവിഷ്കരിച്ചു.

കലകൾക്കുപുനർജ്ജന്മം-നൽകി-
കാലംനയിച്ചുവേണാട്ടിൽ.

സാഹിത്യപോഷണകാംഷി-തവ-
സാഹസമെത്രവിചിത്രം.

ഭാരതസംകൃതിയെന്നും-ഓർക്കും-
കൂറോടെതാവക നാമം.

ഈശ്വരസേവാനിരതൻ, പല-
ഉത്തമസ്തോത്രങ്ങൾതീർത്തു.

മുപ്പത്തിനാലുവയസ്സിൽ, പര-
ബ്രഹ്മസായൂജ്യം വരിച്ചു.

പത്മനാഭൻകൃപയാലെന്നും-തവ-
കീർത്തിയീപ്പാരിൽനിറയും.

ശ്രീ ചിന്മയാനന്ദ നവകം

എ. പി. സുകുമാർ, കാനഡ

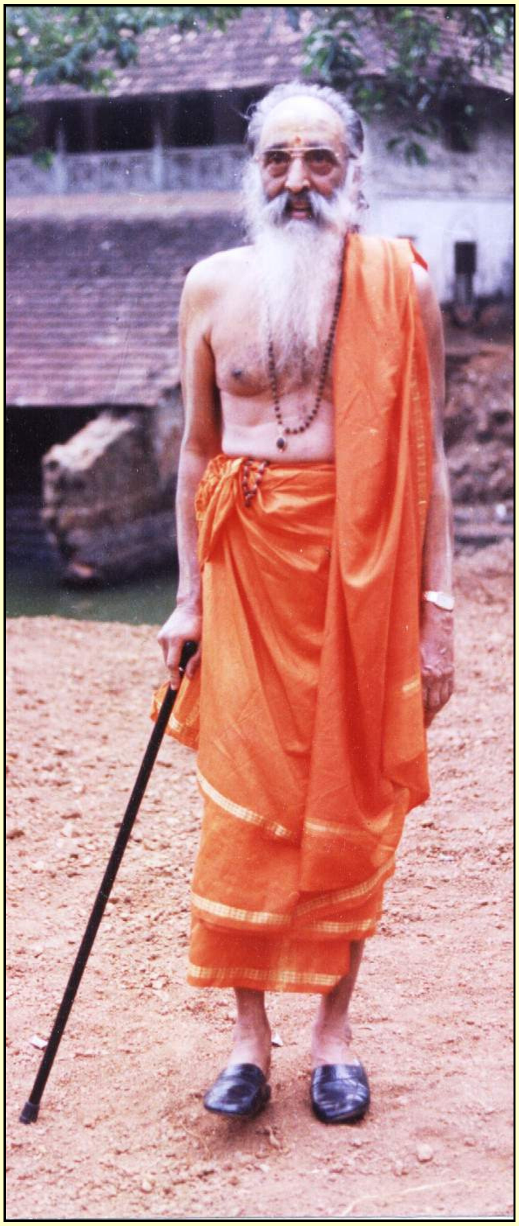

ശ്രീ ചിന്മ,യാചാര്യ ദേവം
ഗീതാർത്ഥ യജ്ഞപ്രചാരകം ദിവ്യം
ശ്രീ ചിന്മയാനന്ദ ജന്മം

കേരള ദ്ദേശേ പ്രസിദ്ധം, ആർഷ
ഭാരത വർഷേതി കീർത്തി കിരീടം
ചിന്മയാനന്ദം നിരീഹം

അക്ഷരാതീതം വിവേകം
വിവേ, കാനന്ദവത് സർവ്വ ലോകാഭിവന്ദ്യം
ചിന്മയാനന്ദ നിയോഗം

ശ്രീ ശങ്കരാദി പ്രയോക്ത്തം
സർവ്വ വേദാന്ത വിജ്ഞാനസാര സ്വരൂപം
ചിന്മയാനന്ദ ചൈതന്യം

ജ്ഞാനാഭിധാന പ്രസക്ത്തം ശ്രീ
ശങ്കരാചാര്യദേ,വാനുഗൃഹീതം
ചിന്മയാനന്ദ പ്രസാദം

വാഗ്ദേവതാ സുപ്രവാഹം
വാങ്ങ്,മയചിത്രമാലേഖ ചാതുര്യ വര്യം
ചിന്മയം സദ് ഗുരു ദേവം

വേദാന്തവേദ്യം സു രുചിരം
ദിവ്യ,മജ്ഞാന ദൂരീകൃതം സാർവ്വ ഭൗമം
ചിന്മയജ്യോതി പ്രകാശം

ഹിമവത് കുലീനം വിഹാരം
തപോവ, നാനന്ദ സത് ആചാര്യ ശിഷ്യം
ചിന്മയം സദ് ചിദാനന്ദം

ശ്രീ വിഷ്ണുനാമ സഹസ്രം
ദിവ്യ നാമാർത്ഥ ഭാവ പ്രകീർത്തിതം ധന്യം
ശ്രീ ചിന്മയം ബ്രഹ്മ ലീനം

Travelogue - My trip to Guruvayur

Dr. Saroja Ramanujam.

We went to Guruvayur on 5th May 2009 for which we have booked one month earlier. I had some health problem which turned out to be nothing and my husband had prayed to Guruvayurappan that he will perform thulabharam of me if the complaint proves to be nothing of anxiety. But before that we went to Bangalore and came back and there was a marriage in the family and some of my relatives came and stayed with us and my husband had to forget his sleep for two days to receive them and sending them etc. ,which was another story altogether and as a consequence I also missed my sleep for two nights. We had to attend the marriage as well for two days and the hall was quite far away. Since all this happened with in a time span of a week and we had to leave for Guruvayur three days after we were feeling quite exhausted and I was thinking that we might have postponed our visit to Guruvayur for a later date.

Any way we started on 5th as scheduled and arrived in Guruvayur at about 8am and after taking bath etc we went to the temple at about 9pm. only to find the queue in front of the temple extending far into the street and I was downhearted that I may not be able to stand in the queue as I have leg problem and cannot stand for long and the length of the queue looked as though we would have to stand for at least two hours. There was a separate queue at the side entrance and my husband said that we could at least go in side and see whether we can finish the thulabharam.

I did not expect such a huge crowd though I was told that it is common nowadays during the time of school holidays . I thought that perhaps it was the result of my wishing to postpone our visit but I felt that

it was wrong to think so even before we reached Guruvayur and I was chanting Guruvayurappa Saranam from the time we left Chennai. Even though we were resolved to come out seeing the Lord from near the dvajsthamba I was feeling that it was all His play and he would not deny darsan to us.

When we went in we found a long queue even for the thulabharam. I said that we could perhaps try later or the next day but my husband said it will be the same later and also the next day. I was only praying to Guruvayurappan feeling that Him that if it is His will then we will see Him. My husband went inside the manger's office and told someone there that we came late for the senior citizens' queue which is from 6to 8am and 4 to 6 pm, and we could not stand etc. It was through the grace of Guruvayurappan that there was a man who was arranging special darsan for some people known to him or VIPs , I do not know, and he included us with them and allowed us to stand in the queue few yards before the main entrance. I could not believe it and it was all due to His will alone. If we have missed that party we could not have gone in at all. We had a nice darsan within half an hour and words cannot describe my feelings when I stood in front of the Lord . He proved that he would take care of His devotees ,' yogaksemam vahamyaham..'

When we came put the same man arranged for the thulabharam also and everything was finished by10.30am. In the evening we went in but the crowd was just the same and we had a darsan from outside as my heart was full of joy with the morning darsan and I was quite contented.
It was just as well because the next day was statewide hartal and though the crowd was much less we could not even walk to the hotel where we took meals due to terrible leg pain due to all the exhaustion for the past two weeks. The Lord knew that we could not have gone to the temple the next day and he had graciously gave darsan the previous day itself. We left in the evening when the hartal was over to Trissur to board our train and returned to Chennai on 8th morning.

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya:

കണ്ണനുള്ള കത്ത്- രാത്രിയും ഞാനും

സാവിത്രി പുറം

പ്രിയം നിറഞ്ഞ കണ്ണാ,

ഓർമവെച്ച നാൾ മുതൽ രാത്രിസമയം എനിക്കിഷ്ടമല്ല. എന്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ സൂര്യഭഗവാനൊരു പ്രശ്നമേയല്ലെന്ന് ഉദ്ഘോഷിച്ചുകൊണ്ട് നിത്യേന പകലുകൾക്കു വിരാമമിട്ടുകൊണ്ടു രാത്രികളും രാത്രികൾക്കു വിരാമമിട്ടുകൊണ്ടു പകലുകളും വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ അൻപത്തിയെട്ടു വർഷങ്ങളിൽ ഇരുപത്തൊൻപതു വർഷങ്ങൾ രാത്രിയുമായി ഇടപഴകിയിട്ടും എനിക്കു രാത്രി സമയം ഇഷ്ടമല്ല. സൂര്യഭഗവാൻ വിടപറയുമ്പോൾ എനിക്കെന്നും ദുഃഖമാണ്. നിത്യ ദുഃഖമാണെങ്കിലും അതിന്റെ ശക്തി ഒട്ടും കുറഞ്ഞിട്ടില്ല്യ. ബ്രാഹ്മമുഹൂർത്തമാകുമ്പോഴേക്കും ഞാൻ സൂര്യഭഗവനെ എതിരേൽക്കാൻ തയ്യാറാവുകയായി. നിത്യസുഖമാണെങ്കിലും അതിനെന്നും പുതുമയാണ്.

പ്രാതസ്സന്ധ്യയിൽ പ്രിയം നിറഞ്ഞ കണ്ണനെ പരിമിതിയില്ല്യാതെ സ്നേഹിച്ച് പവിത്രപാദങ്ങളിൽ പരമഗതിയടയാൻ ഇടയാക്കണേ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, പരമജ്യോതിശ്വരൂപനായ ആദിത്യഭഗവാൻ പനിമതിയെ യാത്രയാക്കി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ, പരിപൂർണ്ണ ആനന്ദം എന്നിലേക്ക് പ്രവഹിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു.

ബ്രാഹ്മമുഹൂർത്തം സൂര്യോദയത്തിനു ഒരുമണിക്കൂർ മുപ്പത്തിയാറു മിനിട്ട് മുമ്പ് തുടങ്ങുമെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാറ്റിനും നല്ല സമയമാണത്രെ! എല്ലാറ്റിനും എന്നു പറഞ്ഞാൽ, നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കും, നല്ലതും ചീത്തയുമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾക്കും, ചീത്ത കാര്യങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ നല്ല മുഹൂർത്തമാണത്രെ! ധ്യാനപ്രാർത്ഥനകൾക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പഠിക്കുവാനും അലസന്മാർക്ക് സുഖമായി ഉറങ്ങാനും, ഒരു കപ്പു കാപ്പി കുടിക്കാനും, പലരുടേയും ഗാഢസുഷുപ്തിയുടെ സമയമായതിനാൽ കള്ളന്മാർക്കു കക്കാനും എല്ലാം ബ്രാഹ്മമുഹൂർത്തം ഉത്തമം. ആ മുഹൂർത്തം എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് ഈശ്വരൻ നമ്മൾക്കു വിട്ടു തന്നിരിക്കുന്നു, മറ്റ് എല്ലാ നിമിഷങ്ങളേയും പോലെത്തന്നെ.

ഭഗവാൻ അർദ്ധരാത്രിയല്ലേ അവതരിച്ചത്? പിന്നെ രാത്രിയെ വെറുക്കാമോ എന്നാണെങ്കിൽ അതിനും മതിയായ കാരണമുണ്ടെനിക്ക്. രാത്രികാലം അസുരന്മാരുടേയും ദുഷ്ടന്മാരുടേയും വിഹാരകാലമാണ്. അവതാരത്തിന്റെ മുഖ്യോദ്ദേശം കംസാദി ദുഷ്ടന്മാരെ വധിക്കയാകയാൽ മാത്രമാണ് അവതാരത്തിനു ഭഗവാൻ രാത്രിഞ്ചരന്മാരുടെ ആ സമയം തിരഞ്ഞെടുത്തത് എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ആദിത്യ ഭഗവാനും കൂടി അറിയാതെ വേണം ദേവിയുമായുള്ള വെച്ചുമാറ്റം എന്നുവെച്ചല്ലേ?. ദുഷ്ടരെ വധിക്കാൻ അവരുടെ സുമുഹൂർത്തം തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തതാണ് ഭഗവാൻ. ഭഗവാൻ ജനിച്ച് ആ രാത്രി വിശേഷമാണെന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു രാത്രിയും എനിക്ക് പ്രിയമല്ല കണ്ണാ. എല്ലാ ദ്വന്ദങ്ങളേയും സൃഷ്ടിച്ച ഭഗവാൻ രാത്രിയും പകലും എന്ന ദ്വന്ദം നിത്യേന കണ്ട് മനസ്സിനു ശമം വരുത്താനാണോ രണ്ട് ആദിത്യ ഭഗവാന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കാഞ്ഞത്? കണ്ണാ,ഒരു ചന്ദ്രനു പകരം ഒരു സൂര്യനേക്കൂടി ഈ ജഗത്തിനു നൽകാത്തത് ഇരുട്ടും

വെളിച്ചവും, സുഖവും ദുഃഖവും, ചൂട്ടും തണുപ്പും എല്ലാം മാറിമാറി വരുന്നു എന്നും, എല്ലാം സമചിത്തതയോടെ സഹിക്കണമെന്നും ഞങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സമഭാവനയോടെ ദ്വന്ദങ്ങളെ വീക്ഷിച്ച് മനശ്ശമം വരുത്തിയാലല്ലേ മനസ്സിനെ ശുദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിയൂ?

അതിനാൽ കണ്ണൻ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞുനിന്ന്, മനസ്സിനെ പരിശുദ്ധമാക്കണേ! അങ്ങനെ എന്റെ ഹൃദയാകാശത്തിലെ രാത്രികളെ ഇല്ല്യായ്മ ചെയ്യണേ! നിത്യപ്രകാശം ചൊരിയണേ! ഈ നിത്യചൈതന്യത്തിന്റെ പ്രഭാവലയത്തിനുള്ളിൽ എന്നെ ചേർത്തു നിർത്തൂ. പിന്നെ സുഖമെവിടെ? ദു:ഖമെവിടെ? ശീതമെവിടെ? ഉഷ്ണമെവിടെ? നന്മയെവിടെ?

തിന്മയെവിടെ? രാത്രിയെവിടെ? പകലെവിടെ?

കണ്ണാ, ഹൃദയാകാശത്തിൽ ഒരിക്കലും അസ്തമിക്കാത്ത സൂര്യനായി വിളങ്ങണേ!രാത്രിഞ്ചരന്മാരായ കാമക്രോധലോഭമോഹമദമാത്സര്യാദി രാക്ഷസന്മാരെ നിർദ്ദയം അകറ്റണേ!കണ്ണന്റെ പ്രഭാ മണ്ഡലത്തിലെ പ്രഭയിൽ ഞാൻ അലിഞ്ഞലിഞ്ഞ് ഇല്ല്യാതാകണേ!

"അണോരണീയാൻ മഹതോ മഹീയാൻ ആത്മസ്യ ജന്തോർ നിഹിതോ ഗുഹായാം" - "അണുക്കളിൽ വെച്ച് പരമാണുവും, മഹത്തുക്കളിൽ വെച്ച് അതീവ മഹത്തും ആയ ആത്മാവ് എല്ലാവരുടേയും ഹൃദയഗുഹകളിൽ വസിക്കുന്നു". കണ്ണാ പിന്നെയെന്തിനായ് ഞാൻ കരയുന്നു?

ആ പാദകമലങ്ങളിൽ സർവ്വവും അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട്

ആദരപൂർവ്വം, സ്നേഹപൂർവ്വം, നമസ്കാരപൂർവ്വം,

സാവിത്രി

Goddess Maha Lakshmi

(Submitted by VimalaKrishnan)

Namosthesthu Maha Maye,
Sree peede, sura poojithe,
Sanka, chakra, Gadha hasthe,
Maha Lakshmi Namosthuthe.,

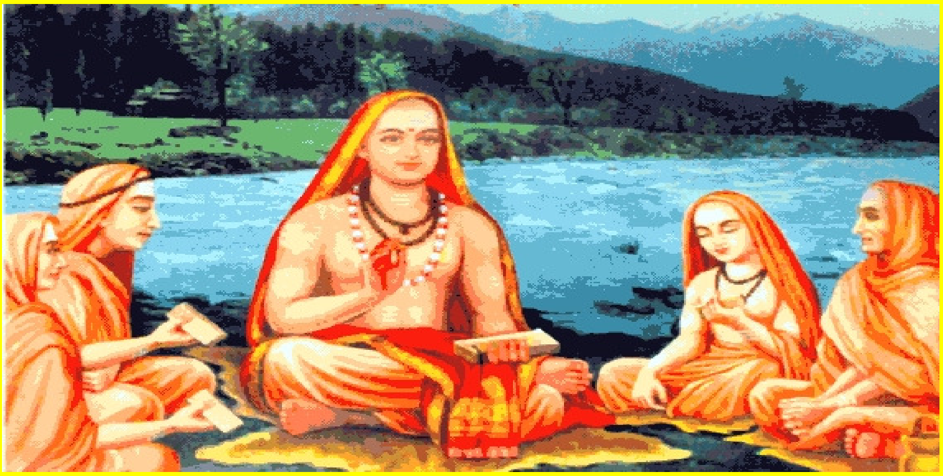

MOHAMUDHGARA-BAJAGOVINDAM OF SANKARA

DR. SAROJA RAMANUJAM, M.A., PH.D, SIROMANI IN SANSKRIT.

Vayasi gathe kaH kaamavikaaraH Sushke neere kaH kaasaaraH

ksheeNe vitthe kaH parivaaraH jnaathe thathve kaH samsaaaraH

What is lust when one is aged? What is a lake when the water is dried up? Who are the followers when the wealth is gone. What is samsara ? When the knowledge of reality is known?

One is overpowered with lustful thought only as long as he is young . In old age no such thought occurs in the mind. The lake is so called as long as the water is there. When the water dries up there is no lake at all. All will follow a wealthy man but the moment his wealth is gone he will be alone. One is under the sway of samsara experiencing joy and sorrow as long as the real knowledge has not risen. One the knowledge of reality is acquired there is no more samsara for such a man of wisdom.

This is a reiteration of the idea from the earlier slokas '**naareesthanabhara** ,' and '**yaavath vitthopaarjanasakthaH** ' emphasising on the fleeting nature of the sensual pleasures and wealth. Sankara repeats the advice regarding this in the next sloka also. Like a lake dried up the wealth, youth and other means of pleasure vanish one day and unless one has acquired the knowledge of reality all the possessions bring only sorrow in the end. But when the real knowledge is acquired there is no sorrow due to samsara.

maa kuru Dhanajanayouvanagarvam
harathi nimeshaath kaalaH sarvamm
maayaamayam idham akhilam hithva
brahmapadham tham praviSa vidhithvaa

Do not be proud of your wealth, people around you and youth. The time carries away all in a moment. Knowing all this world as covered with mayaa, give it up and enter the abode of Brahman.

The idea expressed in the last sloka is continued here. To be arrogant of ones wealth and power which makes all people surround them or of one's youth and to indulge n sensuous pleasures is foolish , says Sankara because all these would be lost in time sooner than one realizes. The whole world is nothing but a delusion in the sense that there is only one reality and that is Brahman. Hence enter into Brahman, meaning , contemplate on Brahman and acquire the brahmajnana which gives the perception of the world as it is.

The goal of everyone is to attain happiness and for that purpose . we run after wealth, power and sensual enjoyment thinking that they will bring happiness. But all these ar4 fleeting and end in sorrow only hen they are gone. He permanent joy can be hd only through brahmajnana, acquiring which nothing else need be obtained.

Geeta Dhyanam

Veena Nair

|| Om Namo Narayanaya ||

Geeta Dhyanam

|| Om Namo Narayanaya ||

***Yadaa yadaa hi dharmasya glaanir bhavati Bharata* |**
***Abhy-uthaannam-adharmasya tadaa-atmaanam srujamyaham* ||*4.07* ||**

Whenever there is decay of righteousness O Bharatha, and rise of unrighteousness, then I manifest myself.

Whenever good people are in trouble, helpless, and at the mercy of the wicked, and the very existence of all that is good and noble is threatened, the Lord takes on a tangible form and manifests on earth to revive the moral values. Whenever man gets extremely attached to sense pleasures and in pursuit of these pleasures, begins to perform actions with a selfish motive, there is a decline of righteousness. Similarly when a person deviates from his or her 'swadharma' or 'personal duty/calling', he/she begins to slip on the path. When the majority of people are slipping and heading downwards on the dharmic path, and there is increase in evil, then the Lord manifests himself.

The different incarnations of the Lord have taken place whenever there was a need for divine intervention. The Lord has also simultaneously taken on different forms – for example during the churning of the ocean, the Lord took on the form of a tortoise to help the churning, simultaneously took on the a form with thousand hands to keep the Mandaraachala mountain (which was being used to churn the ocean) firmly in place, and finally took on the form of Mohini, a beautiful damsel, who took upon Herself the job of distributing the nectar from the ocean. Thus the Lord is capable of taking on different forms, each serving a specific purpose*.

***Paritraanaya saadhunaam vinaashayacha dushkritaam* |**
***Dharma-samsthaarpanarthaaya sambhavaami yuge yuge* || *4.08*||**

For the protection of the good, for the destruction of the wicked, and for the establishment of righteousness, I am born in every age.

The term *saadhunaam* is used to refer to 'good' people, the ones who are constantly thinking of God and building their lives around Him and engaging in unselfish actions. Swami Chinmayananda explains that 'destruction' is not necessarily wiping out a group of wicked people, it also means the destruction of the wicked tendencies in people. The Lord is not opposed to the 'bad' people, but only to the 'wickedness' in them. Even as He is destroying the evil, His compassion is evident because he also blesses them by bestowing His grace upon them (e.g., Ravana).

The merits of knowing His divine character are explained below:-

Janma-karma-cha-me divyam -evam yo vetti tattvataha |
Tyaktva deham punar-janma naiti maam-eti so-Arjuna || 4.09||

Whoever constantly contemplates on the Divine Nature and actions of the Lord, is freed from the physical body and is not born again i.e. he/she is free from the relentless cycle of births and deaths. When people think or read or hear of the Lord, they develop a close bond with the Lord. Connections with the Lord lead to a weakening of the ties to the world, and eventually lead to the snapping of these ties, and thus liberation from the bondage of life and death.

"True and sincere surrender unto the Lord is the essence of Bhakti (God-love). 'I am Thine, All is Thine. Thy will be done, my Lord' – This is the best Sharanaagathi Mantra or prayer of self-surrender. Seek His will. Do His will. Surrender to His will. You will become one with the Cosmic Will." ...Swami Sivananda.

|| Hari Om ||

*Srimad Bhagavadgita – Saadhaka-Sanjivini-Swami Ramsukhdas.

(to be continued..)

For excellent resources on the Geeta, visit

http://www.gitasupersite.iitk.ac.in/

http://www.bhagavad-gita.org/

http://sanskrit.safire.com/Sanskrit.html

http://www.vaisnava.cz/clanek_en.php3?no=24

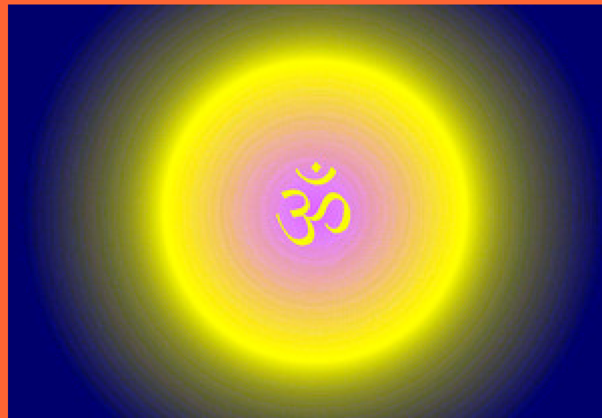

praNavam

By Udayabhanu Panickar

The primal sound that existed before the very first of creations, the sound which shall exist even after the *mahaapraLayam*, the sound that shall never be silent, or which will even sound in the silence of the whole, the sound that has a silence incorporated in it, the form of sound which is and was the first manifestation of the *parabrhMam*, that *nAtharoopam* of the Supreme Luminance, the sound "AUM" is *praNavam*. All in existence are the sum of the pulsing energy, in their most essential level of their vibration. *praNavam* is the "unstruck' sound, the sound that is not made by two or more striking elements. The sound that is the sound of the primal energy is actually the sound of the universe it self. No it is not just the sound, but it is the universe it self. It is the Absolute, the Ultimate. Every thing in this universe is the manifestation of it, IT is the *parabrhMam*.

"AUM", the *praNavam* consists of four elements. They include the sounds of "A", "U", and "M". These three sounds along with the silence that follows them create the praNavam. "A", pronounced some what like the sound of 'AH' which should resonate in the middle of the mouth, resembling to the sound of in the word father, after the 'F' sound. This sound represents the normal waking state of consciousness. At this stage the subject and the object, the knowledge and the knower, exists as separate entities. In this stage, matter exists in a gross level and it is stable and very slow to change.

The second element is the sound of "U". This sound is equal to the ending sound in the word 'who'. Here the sound should transfer the sense of the vibration to the back of the mouth and we shall feel the vibration mostly on the upper part of the mouth. This stage represents the dream consciousness. At this stage the subject and object are intertwined in awareness. Both are with in us and matter becomes more fluid and rapidly changing. This is the realm of dreams, divinities and the inner world.

The third element, the sound of "M" represents the realm of the deep sleep, the one with out dreams, the perfect sleep. In this state there shall be no object to be observed, nor there shall be an observer. There shall only be one, which represents all, All are One, and there shall be no second. That is *Adwitham*. At this state only pure consciousness shall

exist. That shall be unseen, pristine, and latent and it shall be covered in darkness, which is the combination of all colors.

The fourth part is the silence after the sound. This is the stage where we try to join with the source of our consciousness, which is the parabrhmam. This joining of the 'self', the *jeevAthMan* with the 'Self', the *paramAthMan*, which is the *brahMan*, is what "*yogah*" is! It is the merger of the individual consciousness with the Absolute consciousness. *dhyAnam* done with *praNavamantram* can lead us to that stage.

As we do "*dhyAnam*" or meditation as we may call it, chant the first part the sound of "A" of this praNava mantram, fill the mind with the physical beings, all of them but do not hold on to it. Just let your mind go through the objects of the world and go beyond them. Just be aware of that stage. This is the stage where we are awake.

As you move on the second part, the sound of "U" just be aware of the existence of all, the subtle or astral realm. This may include all that we might intuit. Here again we must not hold on to them. This is the stage of the dream, the dreaming consciousness. Just be aware that they are there and go beyond them to the next stage. That is the third part, the sound of "M". At this stage let us be aware of the casual, the stillness from which all originated and to which all shall go back to. At the end of the sound of the "M" the great silence is observed. This may not be that easy. Just imagine the blank screen in a movie theatre and the same screen while the move is projected. This may help us to do it. Let the mind travel between the two. It is very difficult to separate the two, last of the humming sound of "M" in "AUM" and the silence. Because the layer separating the last of the humming sound of "M" and the silence is very thin and our discriminative listening ability is also very tiny. Here is where the practice has to concentrate. Once we achieve this, The Knowledge, The Knower and the Known all becomes one.

The chanting of *praNavamantram*, if practiced with dedication and accuracy, shall create a vibration within our own "self" which is in tune with the cosmic vibration, which is the Absolute and ultimately we shall merge with IT. As we progress in this process, the mind shall move between the silence and the sound and if successful shall end the sound and only the silence shall remain. At this stage there shall be no other thought. The mind and the intellect are transcended as the individual self, the *jeevAthMan* merges with the *paramAthMan*. That is the aim of human life. And that is the ultimate goal every life form in this universe. Our ancestry has given us enough tools in the form of *Athmavidya* or *brahMajnAnam* for the attainment of that goal.

There are great *riSiH* in our ancestry who attained this stage within their life time. Two of them *Shree Narayana Gurudevan* and *Chattampi Swamikal* blessed us with their life and work just before our time in our land of origin. They like all other *RiSiH*, who came before them have definitely used the *praNavamantram* to reach where they reached. May be we can learn from what they left for us to learn and practice.

The *upaniShad* says: "The syllable 'AUM" is indeed 'brahman'. This is the highest. Whosoever knows this syllable obtains all that he desires." (*Katha Upanishad* -I - ii - 16)."

"The visible form of fire, when latent in its source is not seen and yet its source is not perceived, yet there is no destruction in its subtle form. That fire can be brought out by means of persistent rubbing of the wood, the source of the fire. Like wise, aatman, which exists in two states, manifested and un-manifested like the fire in the two peaces of wood can be grasped in this very body by the means of "AUM". (*Svetasvatara Upanishad* 1-13)

By making the body the lower piece of the wood and the 'AUM' the upper piece, and through the constant practice of the friction of *dhyAnam* (meditation), one perceives the luminous Self (*parabrhMam*) hidden like the fire in the wood. (*Svetasvatara Upanishad* 1-14).

As oil [exists] in the sesame seeds, butter in the milk, water in river-beds, and fire in wood, so the Self is realized as [existing] within the self, when a man looks for IT by means of truthfulness and austerity—when he looks for the Self which pervades all things as butter pervades milk, and whose roots are Self-Knowledge and austerity. That is the *brahMan* taught by the *UpaniShad*. (*Svetasvatara Upanishad* 1-15-16).

NAVANEETHAM TRIVIA CONTEST – APRIL

ANSWERS

1. **In Mahabharatam, who was the only one who could match Arjuna in skill and prowess in archery ?**
   - Karna

2. **What does the word Bheeshma mean?**
   - A man of a terrible oath

3. **To whom does Yudhisthira offer the first worship at the time of the Rajasuya Yagna?**
   - Krishna

4. **What was the name of Drona's father?**
   - Bhardhwaja.

5. **Who presented the bow "Gandiva" to Arjuna?**
   - Varuna.

കൃഷ്ണനാട്ടം അഥവാ കൃഷ്ണഗീതി

പി. രാഘവൻ, പല്ലാവൂർ

(Submitted by Anil Kumar)

കലാകൗതുകം, ആസ്വാദനം എന്നിവ ഈശ്വര സൃഷ്ടിയിൽ മനുഷ്യനു മാത്രമുള്ള ഒരു ഗുണമൊ, വിശേഷമോ, ശക്തിയോ, അനുഗ്രഹമോ ആണു.കല മനുഷ്യഹ്രുദയങ്ങളെ കോരിത്തരിപ്പിക്കുന്നു.പ്രക്രിതി കാണുമ്പോൾ ചിത്രകാരന് ചിത്രരചന എന്ന പ്രചോദനം സ്വാഭാവികമായി ഉാകുന്നു.കവികൾക്ക് അറിയാതെ തന്നെ കവിതകൾ വരുന്നു.പ്രാസംഗികന്മാർ പ്രാഗത്ഭ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.ഇങ്ങനെ ഓരോരുത്തരുടെയും നന്മയും തിന്മയും മനസ്സിന്റെ വികാസവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് കലകളാണ്. അറിയാത്തതിനെ അറിയാൻ നിരന്തരം പരിശ്രമിക്കുവാൻ ആവശ്യമുള്ള ബുദ്ധിയും വാസനയും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരപൂർവ്വ സൃഷ്ടിയാണല്ലോ മനുഷ്യർ.കലകളുടെ ഉദ്ദേശം സൗന്ദര്യാനുഭൂതിയാണെന്നും, ആനന്ദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ജ്ഞാനമാണെന്നും വരുന്നു.കലകളുടെ ജീവൻ ജ്ഞാനമണെന്നും തെളിയുന്നു. ആ ജ്ഞാനം തന്നെയാണു സൗന്ദര്യം.ആ സൗന്ദര്യം തന്നെയാണു ആനന്ദവും.അപ്പോൾ ആനന്ദത്തിനുവേി മാത്രമാണു കലകൾ എന്നും മനസ്സിലാക്കാം.കലകളുടെ എല്ലാം തത്വം സാത്വികവും, സാന്മാർഗ്ഗികവും ആയ വിജ്ഞാന പ്രബുദ്ധത ഉായിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്.പരമമായ സത്യം തന്നെയാണ് പരമമായ സൗന്ദര്യവും.ഇന്നത്തെ പരിഷ്കാര കോലാഹലങ്ങൾ ഉാകാതിരുന്ന കാലത്തും പണ്ടത്തെ കേരളം കലാവിദഗ്ധന്മാരുടെ സങ്കേതമായിരുന്നുവെന്നും കാണാം.ഭാരതത്തിന്റെ അല്ല കേരളത്തിന്റെ സംസ്കാരിക പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ അനുസ്യൂതമായ അന്ത:സത്ത മാത്രമാണു ഉൽകൃഷ്ടകലകൾ ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവന്നതും പോഷിച്ചതും.ചിത്രമെഴുത്ത്, സാഹിത്യം, സംഗീതം, നാടൻ നൃത്തങ്ങൾ, കൂത്ത്, നാടകങ്ങൾ, പൊറാട്ടു നാടകങ്ങൾ, പാഠകം, തുള്ളൽ, കൈകൊട്ടിക്കളി, കളമെഴുത്ത്, പൂരക്കളി, തെയ്യം, തിറയാട്ടം, പാന, കൂടിയാട്ടം, രാമനാട്ടം, കൃഷ്ണനാട്ടം, കഥാപ്രസംഗം, ഭഗവതിപാട്ട്, വാദ്യകലകൾ, കൊമ്പുകൾ, മാർഗ്ഗം കളി, ആര്യമാല, ഭരതനാട്യം, കുച്ചുപ്പിടി, കഥകളി എന്നിങ്ങനെ പലതും മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ നാനാമുഖമായ പുരോഗതിയുടെ നാഴികക്കല്ലുകൾ താി ഏകദേശം പൂർണ്ണതയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കയാണ്.

ജീവിതാനുഭവത്തിനുവേി, സന്തോഷത്തിനു വേി, മന:സംതൃപ്തിക്കുവേി, ആഹ്ലാദത്തിനു വേി, സാമുദായിക പുരോഗതിക്കുവേി, സംസ്കാരിക നവോത്ഥാനത്തിനു വേി പല പല ആഘോഷങ്ങളും ഉത്സവങ്ങളും ആയി തിമിർത്ത് മനുഷ്യർ ആഹ്ലാദിക്കുന്നു.ഇങ്ങിനെയുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേി കഥാപരമായ, ദൈവീകമായ, നാട്യപ്രധാനമായ, ശൃംഗാര രസങ്ങളായ പല കലകളും രൂപഭാവ നൃത്തസംവിധാനത്തോടെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു.പ്രാരബ്ദ

കർമ്മങ്ങളിൽപെട്ട് ഉഴലുന്ന സംസാര സാഗരത്തിൽ സുഖ ദു:ഖങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊ ിരിക്കുന്ന സമയത്ത് അല്പനേരം അതിൽ നിന്നെല്ലാം മോചനവും, ദൈവീക ചിന്തയിലൂടെ മുഴുകുന്നതിൽ കലാസംസ്കാരിക രംഗങ്ങൾ നമ്മളെ സഹായിക്കുന്നു.കൃഷ്ണനാട്ടം, കഥകളി രാമനാട്ടം എന്നിവ നൃത്തനൃത്യ പ്രധാനമായ ഒന്നാണെന്ന് വരുന്നു.

മാനവേദ രാജാവാണല്ലോ കൃഷ്ണനാട്ടത്തിന്റെ രചയിതാവ്.ഓരോരുത്തർക്കും സ്വന്തമായ ഇഷ്ടദേവതകൾ ഉായിരിക്കുമല്ലോ.ചിലർ ശ്രീകൃഷ്ണ ഭക്തർ, ചിലർ മുരുക ഭക്തർ,ദേവീദാസർ, ഹനുമത് ഭക്തർ എന്നിങ്ങനെ പലരും ഉായിരിക്കും.ഇദ്ദേഹം ശ്രീകൃഷ്ണ ഭക്തനായിരുന്നു.തനിക്കുായ അചഞ്ചല ഭക്തിയാണു അദ്ദേഹത്തെ കൃഷ്ണനാട്ടം നിർമ്മിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.ഒരു പണ്ഡിതനും കൂടിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.അത് ഫലവത്താകുകയും ചെയ്തു.വൈകുണ്ഡനാഥനായ മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ പരമ പ്രധാനമായ ധന്യമായ, ശ്രേഷ്ഠമായ ഗുരുവായൂർ സന്നിധിയിൽ ഈ കലാവിഷ്കാരം നടപ്പിലാക്കാൻ സാധിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗ്യാതിരേകമെന്നു തന്നെ പറയട്ടെ.

മാനവേദരാജയ്ക്ക് ശ്രീകൃഷ്ണദർശനത്തിന്റെ പല നല്ല അനുഭവങ്ങളും ഉായിട്ടു്.അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണല്ലോ ഈ കേരളീയ സംസ്കാരിക മൂല്യങ്ങളുള്ള കലാവിഷ്കാരം നമുക്ക് ലഭ്യമായത്.ഈ കലയുടെ ആവിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി അല്പമൊന്ന് സ്പർശിക്കാതെ നിർവ്വാഹമില്ല.

കുറേ വർഷങ്ങൾക്കുമുൻപ് ഗുരുവായൂർ ക്ഷേത്രത്തിനടുത്ത് ഒരു ഇലഞ്ഞിമരം നില്പ്പു ായിരുന്നു.വില്വമംഗലത്തിന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടെ ക്ഷേത്ര പരിസരത്ത് എത്തിയ സാമൂതിരി രാജാവ് വില്വമംഗലത്തെ തൊട്ട് നോക്കിയപ്പോൾ ഭക്തോത്തമനായ മാനവേദനു ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഇലഞ്ഞിപൂ വാരി കളിക്കുന്നതായി കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. ഭക്തി ഭാവത്താൽ പ ുളകിതഗാത്രനായ സാമൂതിരി ഉണ്ണിക്കണ്ണനെ വാരിപ്പിടിക്കാനായി ആവേശഭരിതനായി സ ന്താഷപ്രദനായി, പുളകിത ഗാത്രനായി ഓടിച്ചെന്നു.ഉണ്ണിക്കണ്ണനായ ശ്രീകൃഷ്ണ ഭഗവാനെ പ്രേമ ഭാവത്തോടെ എടുക്കാൻ ഭാവിച്ചു.ശ്രീകൃഷ്ണ ഭഗവാൻ ഓടി രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ചു.സാമൂതിരി പിന്നാലെ ഓടി.ഭാഗ്യത്തിനു ശ്രീകൃഷ്ണ ശിരസ്സിൽ നിന്ന് രു കണ്ണുള്ള ഒരു പീലി കൈക്കലാക്കി എന്നാണ് അറിയുന്നത്.ആ പീലി വെച്ചുകൊാണ് ആദ്യത്തെ കിരീടം ഉാക്കിയത്.ആ പീലി തന്നെയാണ് പണ്ഡിതനായ സാമൂതിരി രാജാവിനു കൃതി എഴുതാർ പ്രേരണ നൽകിയത്.

ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ മുമ്പിൽ ഇരുന്നു തന്നെയാണല്ലോ നാരായണ ഭട്ടതിരി നാരായണീയ കാവ്യം എഴുതിയത്.അതുപോലെ സാമൂതിരിയും കൃഷ്ണഗീതി രചിച്ചത് കൃഷ്ണ സന്നിധിയിൽ വച്ചുതന്നെയാണ്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തി സാന്ദ്രത വെളിവാക്കുന്ന വേറൊരു സംഭവം ഉായിട്ടു്.ഒരിയ്ക്കൽ കൃഷ്ണനാട്ടംകളി തുടങ്ങിയിട്ടും പതിവായി ശ്രീകൃഷ്ണൻ കെട്ടുന്ന കുട്ടി വന്നു ചേർന്നില്ല.പരിഭമമായി, ആവലാതിയായി, നെട്ടോട്ടമായി.എന്താണു വേതെന്നറിയാതെ കളി സംഘം വളരെ പരുങ്ങി.ആ സന്ദർഭത്തിൽ കുട്ടി എവിടെ നിന്നോ അവിടെ എത്തി.വേഷം കെട്ടി ആട്ടം തുടങ്ങി.കുട്ടിയുടെ അത്ഭുതകരമായ കാൽവെയ്പ്പും മെയ് മിടുക്കും ക് കാണികൾ അത്ഭുത പരതന്ത്രരായി ആനന്ദത്തിലാറാടി.കളികഴിഞ്ഞു, സന്തുഷ്ടനായ സാമൂതിരി കുട്ടിയ്ക്ക് രു സ്വർണ്ണനാണയവുംരു പാവ്മുും കൊടുത്തു.വെറുതെയങ്ങു കൊടുക്കുകയല്ല ചെയ്തത്.സാഷ്ടാംഗം നമസ്ക്കരിച്ചാണു ചെയ്തത്.കാരണം കുട്ടിയുടെ

ഭംഗി, വേഷവിധാനം, കാൽവെപ്പ്, അഭ്യാസ പ്രകടനം എന്നിവ കാണികളെപ്പോലെതന്നെ സാമൂതിരിയെയും ഹഠാതാകർഷിച്ചു.പിന്നീടാണ് വാസ്തവമറിഞ്ഞത്.കൃഷ്ണനാട്ടം കെട്ടേ കുട്ടി കിടന്നുറങ്ങുകയായിരുന്നു.കളിക്കാർക്കും, കാണികൾക്കും, സാമൂതിരിക്കും കാര്യം മനസ്സിലായി.ആ വന്നത് സാക്ഷാൽ ഭഗവാനായിരുന്നു എന്ന്.തന്റെ മനസ്സിൽ വളരെകാലം സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ആ വിചാരധാര ഫലവത്തായി.ആനന്ദതുന്ദിലനായ സാമൂതിരി ഗുരുവായൂരപ്പനെ പുളകിത ഗാത്രനായി സ്തുതിച്ചു നമസ്കരിച്ചു.നോക്കൂ, അല്ല ഒന്ന് ആലോചിക്കൂ സാമൂതിരിക്കായസ്നേഹവായ്പ്, പ്രേമം, ഭക്തി, വാത്സല്യം എന്നിവ.ശ്രീ ഗുരുവായൂരപ്പന്റെ നാമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതും, രൂപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതും നമ്മളെ അനുഗ്രഹിക്കാനായിട്ടാണെന്നാണ ഭട്ടതിരി പറയുന്നത്.ഭക്തർക്ക് മോക്ഷസുഖമരുളുന്ന ശ്രീഗുരുവായൂരപ്പനെ നമുക്കും ഇത്തരുണത്തിൽ ഭക്തി സാന്ദ്രമായി പ്രാർത്ഥിക്കാം.

ജനിക്കുക, മരിക്കുക ഇത് മനുഷ്യനടക്കം എല്ലാ ജീവികളുടെയും സാംഭവിക രീതികളാണല്ലോ.സാധാരണ ജീവിതത്തെ ഭഗവാന്റെ സമീപത്തിലേയ്ക്ക് എത്തിക്കുകയാണ് അവതാരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

കൃഷ്ണനാട്ടം എട്ടു ദിവസങ്ങളിലായിട്ടാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.എട്ടു കഥകളും ഉ ്.അവതാരം, കാളിയ മർദ്ദനം, സ്വയംവരം, രാസക്രീഡ, കംസവധം, ബാണയുദ്ധം, വിവിദവധം, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം എന്നിവയാണ അവ.കൃഷ്ണനാട്ടം നിർമ്മിച്ച ശേഷം ഓരോ വേഷത്തിന്റെയും വിവിധതരത്തിലുള്ള വസ്ത്രങ്ങളും, കോപ്പുകളും എങ്ങനെ വേണമെന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ രൂപപ്പെടുത്തിയാണ് ജനഹൃദയങ്ങളിൽ എത്തിച്ചത്.

പൊയ്മുഖമാണ് കൃഷ്ണനാട്ടത്തിൽ അഭിനേതാക്കൾ സ്വീകരിക്കുന്നത്.ഇവ മരം കൊ് ഉ ാക്കിയതാണ്. വിനോദകലകളിൽ ഹാസ്യരസത്തെ ഉാക്കുക എന്നതാണ താല്പര്യം.കഥകളിയേക്കാൾ നൃത്താംശം കൃഷ്ണനാട്ടത്തിലു്.ഒരു ക്ലാസിക്കൽ കലാരൂപമാണ് ഇത്.ഇതിനെ നൃത്ത നാടകം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.ഇതിൽ ആഹാര്യാഭിനയം പ്രായേണ ലഘുവാണ്.പൊതുവെ കഥ പറച്ചിലും ഭക്തിപ്രകടനവും ആണ് സാമൂതിരിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം.കഥകളിയേക്കാൾ ലളിതമാണ്.നാരായണീയം ഭക്തി സാന്ദ്രവും കൃഷ്ണനാട്ടം ദൃശ്യശ്രവണാനുഭൂതി പകരുന്നതും ആണ്.അഭിനയങ്ങളെക്കൊ് രസപുഷ്ടിനൽകുന്നു.കൂടാതെ താള ലയങ്ങളെ അനുകരിച്ചുള്ള അംഗചലനവും ആണ് ഇതിനെ നൃത്തനാടകം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാൻ കാരണം.മനോഹരമായ അംഗചലനം ആകർഷണീയവും തന്മയീഭാവവുമാണ്.കൃഷ്ണനാട്ടത്തിലെ ഉടുത്തുകെട്ട്, കിരീടം ഉത്തരീയം മുതലായവ ആകർഷണീയമാണ്.പ്രാചീനനാടക കലകളിൽ നിന്നുള്ള ചില വിശേഷവിധാനത്തിന്റെ അംശങ്ങൾ ഇതിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് നോക്കൂ.

ആട്ടങ്ങളിൽ ക്രിഷ്ണനാട്ടം ശുഭംരാമ –

നാട്ടം തുടങ്ങിയാൽ കോട്ടം വരും ദൃഡം.

ഗീതാഗോവിന്ദം ആധാരമാക്കിയാണ് കൃഷ്ണനാട്ടത്തെ ദൃശ്യകാവ്യമായി വളർത്തിയെടുത്തത്.ഇതിന് ഒരു ആട്ടപ്രകാരമു്.ക്രമദീപികയു്.ശാസ്ത്രീയമായ എല്ലാ ചിട്ടകളും ഉ്.നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചപോലെ ആദ്യന്തം നൃത്തത്തിനു പ്രാധാന്യം കാണാം.ഭക്തിസാന്ദ്രവും താളനിബിഢവുമാണ് ഇത്.കളിയിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം ഓളം വെട്ടുന്നതു കാണാം.ലളിതമാണ.കാതിന് ഇമ്പം ചേർന്ന സംഗീതവും വാദ്യവുമാണ്

ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്എന്നു എടുത്തു പറഞ്ഞത് കഥകളിയെപ്പോലെ ഇത് പ്രാധാന്യമേറിയ ഒന്നാണ് എന്ന് കാണിക്കുവാനാണ്.കൃഷ്ണനാട്ടത്തിൽ കഥകളിയിലെ വേഷസമ്പ്രദായങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.പച്ച, കത്തി, മിനുക്ക് എന്നിവയാണു അവ.പൊയ്മുഖങ്ങൾക്ക് വൈവിദ്ധ്യമു്.ഇത് കളിയുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണു.ഇതിലെ ശ്രീക്രിഷ്ണവേഷം വളരെ മനോഹരമാണ്.സ്ത്രീ വേഷത്തിനും പറ്റിയതായ ഒരുക്കങ്ങൾ ു്.ഇതിലെ വേഷങ്ങൾ അല്പം ജനകീയവൽക്കരിച്ചിട്ടു്.സുകുമാരവേഷങ്ങളും, സൗമ്യഭാവങ്ങളും, ലാസ്യ നൃത്തങ്ങളും അടങ്ങിയ ഈ കളി ഭക്തിദായകമാണ്.കൈമുദ്രകളെക്കൊുള്ള അഭിനയം അല്പം മാത്രം നിർവഹിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാണ് കൃഷ്ണനാട്ടം.

ഇതിന് കൃഷ്ണാഷ്ടകം, കൃഷ്ണഗീതി മുതലായ പല പേരുകളും ു്.എട്ടിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങൽ ഇതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു.ഉദാഹരണത്തിനുഎട്ടുനാഴി എണ്ണ, എട്ടു കുട്ടികൾ, എട്ടുനാഴികനേരത്തെ കളി, എട്ട് അരങ്ങ് പണം ഇതൊക്കെയാണ്.

ഭാഗവതത്തിലെ ദശമസ്കന്ധം അല്പമു്.സാമൂതിരിയുടെ ഭാവനാസൗകുമാര്യം, സങ്കല്പം പ ലയിടത്തും കാണാം.

ഗുരുവായൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽ മാത്രം കളിക്കുന്ന ഒരു കലാ വിഭവമാണ് ഇത്.ജനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ പുറത്തേക്കും പോകും.അത്താഴപൂജയ്ക്കു ശേഷം വാകച്ചാർത്ത് തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് കളികഴിഞ്ഞിരിക്കും.ഈ കലാ പ്രകടനം ആദ്യം സാമൂതിരി കോവിലിൽത്തന്നെയാണ് നടന്നിരുന്നത്.സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം ശ്രീകൃഷ്ണഭക്തനായിരുന്ന സാമൂതിരി ഗുരുവായൂരപ്പന് സമർപ്പിച്ചു.

മിക്കവാറും കഥകളിപോലെത്തന്നെയാണ് ഇതിന്റെയും ചടങ്ങുകൾ.സന്ധ്യക്ക് കേളി. അതുകഴിഞ്ഞാൽ നടന്മാർ വേഷം കെട്ടാൻ തുടങ്ങും.കേളി കഴിഞ്ഞാൽ തിരശ്ശീലപിടിച്ച് തോടയമായി.കഥകളിയിലെപ്പോലെ ആവർത്തനം ഇല്ല.ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ പ്രത്യേക രീതിയിൽ സംവിധാനം ചെയ്ത വ്യത്യസ്ത കഥാപാത്രങ്ങൾ, വ്യത്യസ്തരീതിയിലുള്ള മെയ് മിടുക്ക് പ്രദർശിപ്പിക്കൽ, ആകർഷണീയമായ വേഷവിധാനങ്ങൾ, ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ ചടങ്ങുകൾ എന്നിവ കൃഷ്ണനാട്ടത്തിന്റെ മാറ്റുകൂട്ടുന്നു.

കലികാലമായ ഇക്കാലത്ത് സത്യം, ധർമ്മം, നീതി എന്നിവയ്ക്ക് സ്ഥാനമില്ലാതായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.ഇത് കലി ധർമ്മമാണ്.അത് നടക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. എങ്കിലും ഭക്തിക്ക് നേർവഴി കാട്ടി കൃഷ്ണാ, ഗുരുവായൂരപ്പാ നല്ലത് വരുത്തണേ എന്ന പ്രാർത്ഥനയോടെ ഈ ലേഖനം ഗുരുവായൂരപ്പനു തന്നെ സമർപ്പിക്കട്ടെ !

Navaneetham Member of the month

Dr. Saroja Ramanujam,M.A.,Ph.D., Siromani in Sanskrit

I am a doctor of philosophy, did my research in Sribhashya of Ramanuja,and a siromani in Sanskrit, my special subject there being advaita vedanta. I am a graduate in Mathematics with diploma in Statistics with Sanskrit as my second language and was awarded gold medal for securing first rank in the state by the University of Madras. I did M.A. in economics from Nagpur University and I was working as the statistician in Indian oil corporation, Chennai, when I got married and went to London where my husband was a bank official in Midland Bank, London.

I worked in Insurance companies there and also learnt the basics of German, French and Spanish languages but had to leave them in the middle and come back to India with my son whom I put in Vidyamandir, Mylapore and joined the staff on request. I taught English, Statistics and music there for 8years and just before my retirement I did M.A. in philosophy. And started my research after retiring from job and did my siromani course in Sanskrit .

My husband also returned to India on early retirement and gave me a lot of encouragement in my work. My only son has done doctorate in Astronomy and Astrophysics in Raman Research Institute, Bangalore and post doctorate in Paris and now employed in Leiden University, Holland.

I bought the computer in July 2005 and started posting on different topics in Philosophy in religion for which I received good response and I have my hands full doing so now. My posts on Sribhashya of Ramanuja, Virodhaparihara of Vedanta Desika , Raghavayadhaveeyam of Venkatadhvari, Yadhavabhyudhaya of Vedanta Desika and Translation in English of SriLakshminarayanahrdhyam are made into e -books in the website sundarasimham.org and ahobilavalli.org.

I have also written commentaries on Bhagavtgita, Thiruppavai, Gopalavimsathi of Vedam nta Desika,

Bajagovindam of Sankara and finished the commentary for first 100 namas from Vishnusahasranama, Balakanda of Valmikiramayana and skandha1 of Srimadbhagavatham,which are being continued and will appear eventually on the internet. These can be accessed at http://www.geocities.com/sarojram18 where I have also provided a page for the answers of so many questions I received on philosophy and religion.

I have now started posting on the Thiruvaimozi of Nammazvar , Periazvar kanda kannan and the shaddarsanas.

Some of the above are made into websites with pictures in www.freewebs.com/asrama3and www.freewebs.com/vanaprastha

I also have web pages and websites on Padmabhushan Sangita Kalanidhi Madurai TN Seshagopalan of whom I am an ardent admirer. These can be accessed at the following websites.

www.freewebs.com/sarojaramanujam

www.freewebs.com/rasikatns

www.freewebs.com/sarojram18

www.freewebs.com/tnsrasika

http://www.geocities.com/rasika_tns

About my husband Mr. Ramanujam

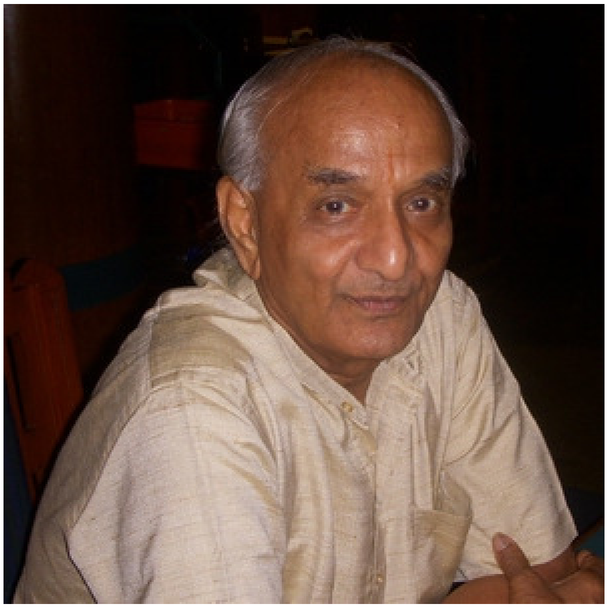

My husband Mr. Ramanujam went to London in early sixties and stayed there till 1985 when he opted for early retirement and returned to India. He is a philanthropist and a good Samaritan and is loved by all his and my friends. He is also a gifted numerologist who keeps low profile and dedicated his whole life for furthering the interest of others, myself and my son inclusive. He does not charge money for his numerology and hence he is very popular! I owe to him what I am now because he encouraged me in all my pursuits even to the extent of freeing me from my household duties so that I can concentrate on my work. He helped my son in furthering his studies by silent encouragement and support and I call him a doctor maker , having two doctors to his credit.

Temple news

NEWS FROM DOMBIVALI/MUMBAI : Raju, Dombivali

"പീതാംബ രം കരവിരാചിതശംഖചക്ര

കൌമോദകീസരസീജം കരുണാസമുദ്രം

രാധസഹായമതിസുന്ദരമന്ദഹാസം

വാതാലയേശമനിശം ഹൃദി ഭാവയാമി".

As usual Shree Guruvayurappan Aradhana Samajam runs SHREE PONNU GURUVAYURAPPAN TEMPLE, 4TH CROSS ROAD, RAJAJIPATH, DOMBIVALI (E) 421 201 IS CELEBRATING ITS 28TH ANNUAL PRATHISHTADAY FROM SUNDAY 31-5-09 TO WED 10-6-09, WITH VARIOUS POOJAS, ENTERTRAINMENT PROGAMMES SUCH AS CLASSICAL MUSIC, CLASSICAL DANCES ETC. AND THE MAIN ATTRACTION WILL BE, OF COURSE, SRIMAD BHAGAVATHA SAPTHAHA MAHAYAGNAM BY BR. SRI ANJAM KRISHNAN NAMPOOTHIRPAAD.

"May Lord Sri Ponnuguruvayurappan Shower His Blessings On All His Devotees."

(Courtsey : SGAS Notification)

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya! കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ! **Om Namo Narayanaya:**

Navaneetham (freshly churned butter) is a humble attempt by Guruvayur Devotees Forum to create a monthly news letter for our group. Please send your comments, suggestions and any materials that you wish to publish to **editor@guruvayoor.com**

Badarinath Temple. (Image Courtesty Wikipedia)

Om Namo Narayanaya: കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ! Om Namo Narayanaya:

Please email us at navaneetham@guruvayoor.com with your name and brief introduction to have your name appear in this section, also please email us your comments, suggestions, articles for Navaneetham June issue to editor@guruvayoor.com

Sources, credits and copyright acknoledgements - Krishna pictures/Artwork courtesy of The Bhaktivedanta Book Trust International, Inc. google picture searches www.flickr.com http://www.krishna.com	http://4.bp.blogspot.com/_fNECgCVKCxs/SKfElKHCHyI/AAAAAAAAAOo/Ez99GvTpZGM/s1600-h/PTA13.jpg www.kacha-stones.com http://www.funtrivia.com google image search

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya! കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ! Om Namo Narayanaya:

May God Bless you all.